

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 55/07-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť M. K., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/2001 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/2001 b o l o p o r u š e n é .

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/2001 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietahov.

3. M. K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 100 000 Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 9 444 Sk (slovom deväťtisícštyristoštyridsaťštyri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. T. P., Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 24. mája 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/2001.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľka v nasledovne opísanom skutkovom stave.

Sťažovateľka 10. mája 2000 podala okresnému súdu návrh na začatie konania vo veci náhrady škody vo výške 546 570 Sk s príslušenstvom. Predmetné súdne konanie je vedené pod sp. zn. 12 C 8/2001 a od podania žaloby nebol nariadený termín pojednávania.

Urýchlenie konania sťažovateľka uplatnila sťažnosťou u predsedu okresného súdu 12. januára 2007, ktorý v odpovedi uviedol, že zákonná sudkyňa odišla natrvalo pracovať na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a na okresnom súde je nedostatok sudcov, preto vykonal nový rozvrh práce a spis pridelený inej zákonnej sudkyňi. Nečinnosťou okresného súdu vznikli podľa sťažovateľky zbytočné prietahy v konaní, ktoré trvajú ku dňu podania sťažnosti osem rokov a osem mesiacov. Sťažovateľka je toho názoru, že okresný súd svojim postupom porušuje základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 8/2001, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov a priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 700 000 Sk a náhradu trov konania.

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila okrem iného *„...pocíťmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré ju sprevádzajú pri porušovaní jej základného práva na konanie súdu bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka je toho názoru, že navrhovaná suma finančného zadosťučinenia je spravodlivá a primeraná na zmiernenie nemajetkovej ujmy ktorá jej vznikla zbytočnými prietahmi konajúceho súdu“*.

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 18. júna 2007 písomne vyjadril podpredseda okresného súdu listom (Spr. 1SprS/233/2007) a k jeho vyjadreniu zaujala stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľky, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 30. júla 2007.

4.1 Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení zaujal stanovisko k dôvodnosti sťažnosti, v ktorom uviedol: *„(...) V tomto prípade sa jedná o vec, kde prietahy v konaní boli spôsobené tým, že po dlhý čas nebolo možné zabezpečiť pripojenie spisu sp. zn. 16C 388/1995. Pôvodná zákonná sudkyňa, ktorá vo veci konala, bola v roku 2006 preložená na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Žiline. Spis bol následne pridelený na*

rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi. Táto sudkyňa po tom, ako vykonala úkony potrebné na zabezpečenie pojednávania vo veci (výzva na upresnenie podania), rozhodla uznesením zo dňa 1. 2. 2007 o pripustení ďalšieho účastníka do konania a uznesením zo dňa 27. 2. 2007 pripustila zmenu návrhu. Po uskutočnení týchto úkonov bol vo veci určený termín pojednávania na deň 11. 10. 2007. Termín pojednávania bol stanovený až na mesiac október 2007 z toho dôvodu, že konajúca sudkyňa je do konca augusta 2007 dočasne pridelená na výkon funkcie na Krajský súd Žilina. Nemožno teda súhlasiť s tvrdením sťažovateľky, že celá doba súdneho konania predstavuje prieťahy spôsobené výlučne konajúcim súdom. V samotnej sťažnosti sťažovateľka uvádza len všeobecné tvrdenia s citovaním judikatúry Ústavného súdu a sťažnosť bližšie neodôvodňuje. Rovnako sťažovateľka neuvádza žiadne skutočnosti, ktorými by odôvodnila výšku požadovaného finančného zadostučinenia. Podľa názoru súdu je takáto výška finančného zadostučinenia neprimerane vysoká.“

Ústavný súd v tejto súvislosti nemohol prehliadnuť skutočnosť, že v písomnom oznámení sťažovateľke z 23. januára 2007 (sp. zn. 1SprS 15/07) podpredseda okresného súdu v tom istom konaní nijako nepopieral prieťahy v konaní od podania žalobného návrhu 10. mája 2000 do 30. septembra 2005.

4.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky na toto vyjadrenie okresného súdu reagovala podaním doručeným ústavnému súdu 30. júla 2007, v ktorom uviedla: „*Podanie okresného súdu s vyjadrením zákonnej sudkyne možno považovať za strohý pokus odôvodniť nečinnosť súdu. (...)*

Prieťahy v konaní sú spôsobené výlučne odporcom. Návrh, ktorý obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti bol bezdôvodne zapísaný do registra tzv. nejasných podaní a prvý termín pojednávania je nariadený s časovým odstupom 7 rokov a 5 mesiacov od podania návrhu...“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania

nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností, z písomných vyjadrení účastníkov konania a zo spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 8/2001 ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav predmetného konania:

- Sťažovateľka podala 10. mája 2000 okresnému súdu žalobný návrh proti odporcovi: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Ž., na náhradu škody vo výške 546 570 Sk s prísl. z dôvodu nevydania motorového vozidla podľa rozhodnutia okresného súdu, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. Nc 605/00. K žalobe bol pripojený rozsudok krajského súdu sp. zn. 7 Co 391/99, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu sp. zn. 16 C 388/95 a znalecký posudok č. 16/2000 o určení hodnoty motorového vozidla V.

- Okresný súd 11. mája 2000 vyzval navrhovateľku na zaplatenie súdneho poplatku.
- Dňa 30. mája 2000 navrhovateľka zaplatila súdny poplatok.
- Výzvou okresného súdu z 1. júna 2000 bol doručený návrh odporcovi na vyjadrenie.
- Podaním z 15. júna 2000 sa odporca vyjadril k žalobnému návrhu.
- Dňa 2. októbra 2000 odporca namietol nedostatok pasívnej legitímácie v spore.
- Okresný súd 22. januára 2001 spis previedol do oddelenia „C“ pod sp. zn. 12 C 8/2001.
- Dňa 2. augusta 2001 vydal sudca pokyn kancelárii na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995.
- Úradným záznamom z 15. augusta 2001 kancelária informovala sudcu, že nie je možné pripojiť spis sp. zn. 16 C 388/1995, pretože prípad nie je skončený.
- Dňa 14. septembra 2001 dal sudca pokyn kancelárii na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995.
- Úradným záznamom z 25. septembra 2001 kancelária informovala sudcu, že spis sp. zn. 16 C 388/1995 bude možné pripojiť po 1. októbri 2001.

- Dňa 8. januára 2002 vydal sudca pokyn kancelárii na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995.
- Žiadaný spis sp. zn. 16 C 388/1995 bol pripojený k spisu sp. zn. 12 C 8/2001.
- Dňa 19. marca 2005 dal sudca pokyn na urobenie fotokópii zo spisu sp. zn. 16 C 388/1995. Fotokópie z predmetného spisu boli pripojené k spisu sp. zn. 12C 8/2001.
- Zákonný sudca 12. septembra 2002 upozornil predsedu okresného súdu, že v agende C je vysoký nápad vecí, a preto nie je možné vybavovať veci priebežne a bez zbytočných prietahov. K uvedenému dňu mal 615 nevybavených vecí, žiadal situáciu riešiť a zároveň žiadal, aby to bolo zohľadnené pri vybavovaní sťažnosti.
- Dňa 28. októbra 2003 bol vydaný pokyn sudcu na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995.
- Úradným záznamom z 13. novembra 2003 kancelária informovala sudcu, že nie je možné pripojiť spis sp. zn. 16 C 388/1995, pretože prípad nie je skončený.
- Dňa 18. novembra 2003 bol kancelárii vydaný pokyn sudcu na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995 k nahliadnutiu.
- Úradným záznamom z 20. januára 2004 kancelária informovala sudcu, že nie je možné pripojiť spis sp. zn. 16 C 388/1995, pretože sa nachádza u vyššej súdnej úradníčky.
- Dňa 28. januára 2004 bol pripojený žiadaný spis sp. zn. 16 C 388/1995.
- Súdny bol spis pridelený novej zákonnej sudkyňi Mgr. N. T., pretože JUDr. D. C. bola pridelená na výkon funkcie sudcu na krajský súd od 1. októbra 2005 do 31. januára 2006.
- Dňa 21. februára 2006 vydal sudca pokyn kancelárii na pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995.
- Okresnému súdu bolo doručené podanie právneho zástupcu zo 7. júla 2006, ktorý sa informoval o stave konania vo veci a žiadal poskytnutie informácie, kedy bude nariadený termín pojednávania.
- Okresný súd vydal potvrdenie o prebiehajúcom konaní právneho zástupcovi navrhovateľky.
- Podaním z 12. januára 2007 navrhovateľka žiadala okresný súd o pripustenie do konania ďalšieho účastníka konania.

- Dňa 16. januára 2007 vydal sudca pokyn vyzvať navrhovateľku, aby upresnila, či pristupujúci účastník má vystupovať na strane navrhovateľa alebo odporcu.
- Navrhovateľka podaním z 30. januára 2007 upresnila postavenie účastníka, ktorého navrhla okresnému súdu, aby bol pripustený do konania na strane odporcu a zmenila petit žalobného návrhu.
- Okresný súd uznesením č. k. 12C 8/2001-65 z 1. februára 2007 pripustil účastníka konania na strane odporcu v 2. rade Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Uznesenie bolo zasielané spolu s poučením a novým potvrdením okresnému súdu 1. februára 2007.
- Podaním z 12. februára 2007 navrhovateľka doplnila skutkové dôvody žaloby.
- Podaním zo 16. februára sa odporca v 1. rade vyjadril k procesným postupom okresného súdu.
- Podaním z 23. februára sa odporca v 2. rade vyjadril k procesným postupom okresného súdu.
- Dňa 26. februára 2007 právna zástupkyňa navrhovateľky doručila okresnému súdu odborné stanovisko vo veci spolu s prílohami (výzvami na náhradu škody).
- Okresný súd uznesením č. k. 12 C 8/2001-95 z 27. februára 2007 pripustil zmenu návrhu, ktoré bolo doručované účastníkom konania 28. februára 2007.
- Právna zástupkyňa navrhovateľky podala okresnému súdu 5. marca 2007 doplnenie návrhu.
- Podaním z 13. marca 2007 sa k veci k vyjadril odporca v 1. rade.
- Podaním z 27. marca 2007 sa k veci vyjadril odporca v 2. rade.
- Dňa 30. marca 2007 vydal sudca kancelárii pokyn, aby bol nariadený termín pojednávania na 11. október 2007. Pokyn bol realizovaný 30. marca 2007.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá

povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/2001 o návrhu na náhradu škody došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je občianskoprávne konanie (rozhodovanie súdu o náhradu škody). Aby bol naplnený účel súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že posudzované konanie sa začalo 10. mája 2000, teda pred viac ako siedmimi rokmi, neuskutočnilo sa v ňom žiadne pojednávanie na okresnom súde a ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené.

1.1 Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitost' veci“, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je návrh na náhradu škody, čo tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a preto vec nemožno posúdiť ako právne zložitú.

Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu sp. zn. 12 C 8/2001 a postupu okresného súdu v predmetnom konaní ústavný súd konštatuje, že právna a ani faktická náročnosť neboli príčinou doterajšej dĺžky konania.

1.2 Aj keď v správaní sťažovateľky ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré zásadným spôsobom mali vplyv na vznik zbytočných prietáhov v posudzovanom konaní, nemohol ale pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia nezohľadniť skutočnosť, že sťažovateľka počas prebiehajúceho konania upravovala a menila petit (v dôsledku pribratia ďalšieho účastníka do konania), či upresňovala postavenie účastníka v konaní. Tieto skutočnosti „objektívne“ majú vplyv na časový priebeh vykonávania úkonov okresného súdu. Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľka taktiež mala od času podania žaloby prejavovať viac iniciatívy v súvislosti s namietanou nečinnosťou okresného súdu, keď prietahy v konaní signalizovala predsedovi okresného súdu až v mesiaci januára 2007, čo z obsahu sťažnosti ani samotného spisového materiálu nevyplýva.

1.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci o náhradu škody, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatoval zbytočné prietahy v konaní od 1. júna 2001 do 2. augusta 2002, keď okresný súd žiadal pripojiť spis sp. zn. 16 C 388/1995 v trvaní viac ako jeden rok.

Ďalej k prietahom v konaní došlo od 19. marca 2002 (pokyn sudcu kancelárii na urobenie fotokópií zo súdneho spisu sp. zn. 16 C 388/1995) do 16. januára 2007 (keď

okresný súd vyzval navrhovateľku, aby upresnila postavenie prístupujúceho účastníka konania) v trvaní viac ako štyri roky a desať mesiacov.

Okresný súd bol nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza, v celkovej dĺžke viac ako päť rokov.

Obranu okresného súdu spočívajúcu v jeho pochybení pri zaobstarávaní súdneho spisu ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou prieťahy v konaní, ústavný súd nemohol akceptovať inak ako v neprospech orgánu spôsobujúceho prieťah v konaní, v danom prípade okresného súdu. Ústavný súd v tomto ohľade nemohol inak ako v neprospech odporcu zohľadniť tiež okolnosť, že mechanicky sa opakujúce žiadosti o pripojenie spisu sp. zn. 16 C 388/1995 sa týkali súdneho spisu toho istého okresného súdu.

2. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3. Ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov, lebo konanie nie je právoplatne skončené.

4. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 700 000 Sk z dôvodov uvedených v bode 3 v I. časti odôvodnenia nálezu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky (pozri body 1.1 a 1.2 tejto časti odôvodnenia) považuje za primerané v sume 100 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokátka vykonala tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 8. februára 2007, zaujatie stanoviska 30. júla 2007 k vyjadreniu okresného súdu.

Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), je 1/6 z výpočtového základu 17 822 Sk, teda je 2 970 Sk. Takto stanovená tarifná odmena spolu s režijným paušálom 178 Sk za tri úkony právnych služieb predstavuje celkovú sumu $3\,148\text{ Sk} \times 3 = 9\,444\text{ Sk}$.

Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007